

**תת"ע 3405/10/16 - מדינת ישראל נגד נאל רадי -
nocah**

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3405-10-16 מדינת ישראל נ'
ראדי

לפני כב' השופט אהרון האוזרמן
המאשימה
מדינת ישראל מדינת ישראל
עו"ב"כ עוה"ד נופית גנון

נגד
נאשם
נאאל רадי - nocah
עו"ב"כ עוה"ד גולני

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, על ידי כב' הש' דין סעדון מבית משפט זה, ביום 17/10/17 בעבירה של נהיגה בשכרות - **עבירה מיום 23.09.2016** - זאת בהסתמך על בדיקת מאפיינים בלבד, ולאחר שבית המשפט מצא כי לא ניתן לקבל את פلت בדיקת הנשיפה שמסר הנואשם בבדיקה "ינשוף" שנערכה לו.

בתאריך 18/01/07 נשמעו טיעונים לעונש בפני כב' הש' סעדון, בסיוםם הורה כב' הש' סעדון בטרם גזירת הדין, להפנות את הנואשם לקבالت תסקير שירות המבחן לעונש, תוך שהוא מבהיר בהחלטתו כי בית המשפט אינו כובל בהמלצות שירות המבחן.

ביום 18/06/21 נערך תסקיר שירות המבחן המתבסס על פגישה עם הנואשם ומסמכים שהציגו לקצינת המבחן, בסיכוןו ביקש שירות המבחן דחיה של 3 חודשים על מנת לאפשר בדיקת התאמתו של הנואשם להשתלבות במסגרת טיפולית ולקבالت טיפול בבעית התמכרות לאלכוהול ממנו אובחן כסובל.

שירות המבחן מצא בשלב זה, נזקקות טיפולית וכן פוטנציאלי שיקומי אצל הנואשם וציין כי סיכוי שיקומו טובים נוכח העובדה כי הנואשם מקיים אורח חיים תעסוקתי תקין, ונוכח העובדה שמאז ביצוע העבירה חלפו שנתיים (עד אז) והנאשם לא ביצע עבירות נוספות בתחום התעבורה ובתחום הפלילי. הנואשם הביע מוכנות והיענות לקבל עזרה במסגרת עמותת אפשר"ר בהמלצת ובפיקוח שירות המבחן.

ביום 18/10/07 הוגש ע"י שמ"מ תסקיר משלים, המבקש דחיה של 3 חודשים נוספים, זאת לאחר שהנאשם נמצא מתאים על ידי עמותת אפשר"ר להשתלב אצלם בטיפול, אולם לא החל עדין בטיפול שכן קיבל אישור תקציבי מגורמי הרווחה במקום מגורייו, לכיסוי הטיפול כאמור.

עמוד 1

ביום 19/04/2019 הוגש תסקירות משלים בו דיווח כי הנאשם חכל בתהילך אבחון בעמינותת אפשרי, כאשר בהעדר מימון מאגף הרווחה, החליט למן את הטיפול מכיסו באופן פרטני. נתבקשה דחיה בת חודש.

ביום 19/5/2019 התקבל תסקירות שירות המבחן הכלול המלצה טיפולית, כפי שיפורט להלן.

ביום 19/5/2019 טענו הצדדים בפני לעונש, הוגש פסיקה ונקבע מועד (לאחר שבוע) למתן גזר הדין.

ראיות התביעה לעונש:

ב"כ המאשימה עותרת לעונש מסר בפועל שלא יפחית מ-12 חודשים (כולל הפעלת 7 חודשים מסר מותנה בחופף), פסילה שלא תפחית מ-60 חודשים, פסילה על תנאי, מסר על תנאי, חתימה על התcheinבות כספית וקנס.

הוגש גילין הרשעות קודמות בתעבורה על פיו הנאשם נוגג משנת 1999 לחובתו 28 הרשעות קודמות בהן 2 הרשעות בעבירות זהות של נהיגה תחת השפעת אלכוהול משנת 2015 ומשנת 2013.

כנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מסר מותנה בן 7 חודשים בגין עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, מתיק פ"ל **198-06-15 מתאריך 24/06/15 שהינו בר הפעלה.**

לנายนם רישום פלילי, כולל בעבירות של הסגת גבול פלילתית, והזק לרכוש בمزיד (משנת 2016).

עמדתה המאשימה כאמור, נשענת על העובדה כי מדובר בכתב אישום חמור וכן באירוע שלישי של נהיגה ברכב תחת השפעת אלכוהול.

לגרסת התובעת מאחר ומדובר באירוע שלישי מסווג, ולמרות המלצה שירות המבחן, הרי שמתחם העונשה הנוגג לטענתה במקרה זה כולל מסר בפועל ובמיוחד הפעלת המסר המותנה ואין מקום לחרוג לקולא ממתחם העונשה. אשר לטענתה הנאשם כי "השתקם" טוענת התובעת כי במקרה זה אין מקום להעדיף שיקולי "שייקום" ואין הצדקה לכל חריגה לקולא בשל כך, ממתחם העונשה שהציגה.

המאשימה מתנגדת להארכת המסר המותנה.

עוד טענה התובעת כלפי תסקירות קצין המבחן כי המלצה שירות המבחן אינה מחייבותCIDועת את בית המשפט, הינה בגדר המלצה בלבד ועל בית המשפט שלא לקבל המלצה זו.

ראיות ההגנה לעונש:

מנגד מבקשים הנאשם וסנגורו כיATCHAB בנסיבות האישיות והמיוחדות לטענתם של הנאשם, בכך שה הנאשם בן 50, אב ל-6 ילדים, עושב כעת מאמצים ניכרים להשתקם משימוש מופרז בן שנים באלכוהול. הנאשם הודה בעבירה למעשה מיד ובהזדמנות הראשונה, ומחרגע הראשון ביקש להשתלב בטיפול.

ה הנאשם נגמר משימוש באלכוהול, השתלב בטיפול במסגרת עמותת אפש"ר, טיפול אותו הוא מממן בעצמו ומוציאו, באופן פרטי, לאחר שלא קיבל מימון מרשות הרווחה העירונית, במקום מגוריו.

לדברי הנאשם כפי שטען בפני בית המשפט, וככל מה特斯קירות ש"מ, הנאשם עבר לאחר האירוע האחרון שינוי פנימי עמוק, הוא מצטער צער רב על האירוע, ומתחייב להפסיק ולהתמיד בטיפול שהוא מקבל, תוך שהוא מבין כי דבורי כי האלכוהול נמצא בנקודת עיוותיו, הוא ה"בעיה" ולא ה"פתרונות".

ב"כ הנאשם מפנה לעובדה כי הנאשם משתתף בהליך טיפול, במסגרת עמותת אפש"ר וזאת מחודש פברואר 2019, על פי תסקיר שירות המבחן מגיע בקביעות למפגשים במסגרת הליך האבחון וכן שירות המבחן התרשם במהלך תהליך האבחון כי הנאשם משקיע מאמצים רבים.

לענין הרשותו הקודמת, מפנה הסנגור המכובד לעובדה כי 2 הרשעות שענין נהיגה ואלכוהול, נגמרו בכתב אישום שתוקן לעבירה החמורה פחות לטענתו, נהיגה תחת השפעת משקאות אסורים בגין לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה, וכן מצביע על כך שמדובר באירועים יפנים יחסית.

טעון הסנגור כי הנאשם העומד בפניו אינו אותו אדם שהיה לפני הפרשה, ולפני הטיפול בעבר. הנאשם למד את הלקח והפנים את חומרת מעשיו והוא מבין לדבריו ביום היבט את השפעת התמכרותו ארוכת השנים לאלכוהול על חייו, על משפחתו ולדיו, ואת תוכאותיה.

הסנגור המכובד נזקק בטיעונו גם לתקן 113 בחוק העונשין ["**הבנייה שיקול הדעת השיפוטי**"] אשר קובע כיום במפורש בסעיף 40(ד) לחוק, כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש הולם, בהתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה ובשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

בנוסף מבקש הנאשם כיATCHAB בכך שבחר להודות מיד בהזדמנות הראשונה, פנה לבקש עזרה באפיק הטיפול, התמיד בטיפול למורות הקשיים, גמל עצמו מאלכוהול ואף הציג ראיות של ממש, כולל חוות'ד של קצינת המבחן המלווה אותו מזה הקרוב לשנה, ושל הגורמים המתפלים בו בנסיבות אפש"ר המציגים את מחויבותם לטיפול את התמדתו ואת כוח הרצון שגילתה עד כה.

משמעותם כל האמור בא בפניו הנאשם באמצעות סנגורו המכובד בעתרה כיATCHAB בנסיבות בסיכון שיקומו ואරיך את

התנאי בן 7 חודשים מסיר שהוא בר הפעלה. בנוסף, עוטר הסגנון להתחשבות בתקופת הפסילה, שכן לדבריו הנאשם מילא עתיד להיות מופנה למכון הרפואי להערכת הניגים, שם יתקל קרוב לוודאי בקושי בחידוש הרישון שיעוכב בכפוף לבדיקה נוספת.

דין:

נראה בשכירות הינה מבין העבירות החמורים ביותר שבפקודת התעבורה, אשר המחוקק אף ראה להורות בצדיה על עונש פסילת מינימום בת שנתיים (סעיף 39.א. לפקודת התעבורה).

לעניין זה, נקבע לא אחת בפסקת בתי המשפט, כולל בערכאות עלינוות, כי נראה תוך שימוש באלכוהול, היא עבירה חמורה אשר מסוכנותה רבה טמונה בה. אין ספק כי שימוש באלכוהול ובسمים משפייע לרעה ובאופן קיצוני על כושר הניהga, אשר הוא מעוות את תחושת המציאות של הנגה ומשפייע לרעה על כושר קבלת החלטות ועל מהירות התגובה שלו.

בת.פ **308/95 (י-ט) מ"י נ' אשר גבראה** [פורסם בנובו] (1995), מכנה כבוד השופט רובינשטיין את השכירות, במילים חריפות כ - "**הפקרות גמורה המסכנת את הבריאות**".

בע"פ **3638/12** זקנין נ' מ"י [פורסם בנובו] (2012), שב וקבע כב' הש' רובינשטיין עמדה נחרצת כי:-

"**זכור כי נראה בשכירות הינה מן הרעות החולות שככיבש, שסכנותן בצדין ועלולות לגרום לאסונות, בחינת 'מכונית מות נעה'. ההחמרה היא ניתנת המחוקק, וסתיה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד**".

ועוד ברע"פ **4265/12** [פורסם בנובו] (2012), שב וכתב כב' השופט רובינשטיין:-

"**אשוב ואטען כי שכירות היא אם כל חטא בכביש...**".

בע"פ **2508/11 סמולנסקי נ' מ"י** [פורסם בנובו] (2011), אלו הפנטה אף התובעת בטיעוניה לעונש, אישר ב ihm "ש העליון את החלטת ב ihm "ש המחוקז, אשר הוסיף על גזר דיןו של ב m "ש קמא 4 חודשים מאסר בפועל, לנגה שנתקפס בפעם השנייה נוגה בשכירות. המאסר רוצה בפועל, למטרות המלצה שירות המבחן (בב ihm "ש המחוקז) על ריצויו בעבודות שירות.

כב' הש' גובראן קבע כי :-

"**נדמה כי אין צורך להזכיר מיללים על חומרת העבירה שביצע המבוקש ועל הצורך בנקיטת מדיניות עונישה מرتעית בעבירה של נאהga בשכירות. כידוע, נאהga במצב של שכירות מסכנת את חיים של הנהוגים בכביש והיא מהוות גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. لكن, יש לנתקוט**

"במединות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנטפסים כאשר הם נוהגים בשכרות."

וכן נקבע כי-

"נהיגה במצב שכנות היא עבירה המסכנת לא רק את הנהג פורע החוק אלא את הנוסעים עימו ואת המכוניות שבקרבתן הוא נושא. נהג אשר מוכן לנוהג במצב של שכנות צריך לדעת, כי אם יתפס, צפוי הוא להיענש בחומרה רבה."

ברע"פ **444/08 משה יוסף נ' מ"י** [פורסם בبنבו] (2008), אישר ביהמ"ש העליון עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים לנוהג בשכרות בפעם השנייה, לאחר שביהם"ש המחויז הפחית מעונש המאסר של 12 חודשים שהטיל ביהם"ש לתעבורה, וזאת למරות טענת הנאשם ל"נסיבות אישיות" מיוחדות.

הנה כי כן, על פי ההלכה הפסקה, מי שמספר הפרה בוטה את הוראות החוק, שב ונוהג בשכרות תוך הפקרות מוחלטת - ראוי ללא ספק שיימצא מקומו האחורי סורג ובריח, לתקופה ארוכה.

תסוקיר שירות המבחן:

ביום 19/05/02 התקבל תסוקיר שירות המבחן, אשר מלאה את הנאשם במסגרת תיק זה, קרוב לשנה.

על פי תסוקיר שירות המבחן, בולטת התרשמותה החיויבית של קצינת המבחן מהנאשם. הובילו כי הנאשם מגלה לאורן התקופה מאז הופנה לשירות המבחן, מוטיבציה גבוהה לשינוי ולשיקום, תוך מאמצים להתקבל ולהשתלב בטיפול במסגרת עמותת אPsi"ר ואף במימון עצמי ופרטני.

לאור ממצאי תהליך האבחון והמליצה שהתקבלה בשירות המבחן מעמותת אPsi"ר, כמו גם המאמצים והמוטיבציה שמוגלה הנאשם עד כה, המליץ שירות המבחן לאפשר לו להמשיך בטיפול.

שירות המבחן ממליץ על הארצת המאסר המותנה בין 7 חודשים וזאת על מנת לאפשר המשך תהליכי טיפול ושיקום בעיצומו מצוי הנאשם חיים, זאת יחד עם הטלת צו מבנן לפיקוח שירות המבחן על הנאשם למשך שנה, כדי לעקוף אחר התמדתו בהליך טיפול בעמותת אPsi"ר.

בנוסף, כענישה מוחשית ממליץ שירות המבחן על צו של"צ בהיקף של 250 שעות לאחר שנמצא כי הנאשם מוכן ומתאים לרצות עבודות במסגרת תוכנית של"צ שיגבש שירות המבחן, לאחר גזר הדין.

ראוי להציג לעניין זה כי קצינת המבחן מצינית כי במהלך תהליכי האבחון, הנאשם השקייע מאמצים רבים להפחית כמות צריכת האלכוהול שלו והגיע עד להפסקה מוחלטת כיום של שתית אלכוהול.

קביעת מתחם הענישה:

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או.

תיקון מס' 113 לחוק העונשין שעניינו "**הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה**" קובע עיקרונות המנחה את בית המשפט בגזרת הדין הוא "עקרון ההילמה", כאמור, בחינת קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה לבין מידת אשמו של הנאשם וסוג העונש שיוטל עליו בסופו של יום.

עוד קובע התקון (בסעיפים 40ב ו- 40ג) כי במלול השיקולים שעל בית המשפט לשקלול עליו לבחון גם את העරע החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, וכן את מדיניות הענישה המקובלת לגבי ענישה במקרים אלה. סעיף 40ד, קובע כי בית משפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

נוכח האמור ובטרם אגוזר את העונש, אני קובע כי מתחם הענישה המקובל במקרים דומים, נع כמניפה בין צו של"צ יחד עם הארכת המאסר המותנה ועד ל-12 חודשים מסר בפועל תוך הפעלת 7 חודשי המאסר המותנה בחופף לכך. בנוסף מתחם הענישה כולל פסילת רישון הנהיגה לתקופה של בין 30 ל-60 חודשים, קנס גבוה, חתימת התחייבות כספית וענישה מותנית נוספת (מאסר ופסילה).

שיקום הנאשם וחזרה למوطב:

במקרה דנן, יש להכירע האם יש להעדיף את עיקרונו ה"שיקום" על פני עיקרונו ה"גמול" והhilma בעניינו של הנאשם, שכן מדוברrei חמורים ומאייד, אין להתעלם מהתהילך השיקום והגמרה מלאכוהול שהנאשם מצוי בעיצומו.

בפסקה ענפה של ביהם"ש העליון, הדגיש ביהם"ש את חשיבות ההיבט השיקומי. גם במקרים קשים ובעיריות חמורות, העדייף ביהם"ש העליון לפ███וק בעד שיקומו של הנאשם, חרף מעליו הקשים.

בע"פ 4/092/2008 **ישראל חייב נ' מדינת ישראל** [פורסם בبنבו] (2004), ביטל בית המשפט העליון עונש מאסר של 40 חודשים, עקב שיקומו של הנאשם מסוים. בית המשפט עמד על חשיבות השיקום כשיעור חשוב בענישה.

ברע"פ 5066/09 **ירון אוחיון נ' מדינת ישראל** [פורסם בبنבו] (2010), הורשע הנאשם בביהם"ש קמא בעיריות מרמה, ונשלח למאסר של 54 חודשים. ביהם"ש המחויז, בדעת רוב, הקל במידה מה בעונשו. בית המשפט העליון התיר ערעור בגלגול נוסף עמד בהרחבה על האינטראקציוני בשיקום העבריין ועל חשיבות שיקול זה בגזרת הדין ובסופו של יום הפחת באופן ניכר מעונש המאסר.

בע"פ **4075/12 כפיר בן חמו נ' מדינת ישראל** [פורסם בبنבו] (2012), קיצר בית המשפט העליון עונש מאסר של 18 חודשים שהוטל במחויז, ל- 6 חודשים שיוציאו בעבודות שירות, עקב שיקומו של הנאשם, נסיבות חייו הקשות ובל של שיחוי בהגשת האישום.

הרציונל העומד ביסוד פסיקה זו, הוא רצינול פשוט, שהשכל הישר וטובת הציבור בבסיסו. נאשם אשר חזר ומבצע עבירות קשות, אך מבקש לשנות מדריכו, לעלות על דרך הישר, וGBTא רצון כן ואמתי אשר מתבטאת לא רק בהבל פוי, אלא נתמך בריאות מוחשיות, בחווות דעת טיפולות מקצועית, נאשם זהה, מן הראו לסתות מהעונש שראו למדוד לו, ולברר תחת זאת, ענישה שייהי בה דגש על היבטים שיקומיים. אין ספק, אם יצליח שיקומו של העבריין במקרה זהה, טיב הדבר עם החברה כולה. لكن, במקרה המתאים, יעדיף בהם"ש להקל בעונשו של העבריין כדי לאפשר לו להתميد בדרך הישר, מתוך ראיית טובת הציבור.

כאמור אף החוק נדרש בתיקון 113 לחוק העונשין, לחשיבותו של ההיבט השיקומי, וציווה בסעיף 40ד לחוק העונשין, כי כאשר בהם"ש מוצא, כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי בהם"ש לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקום כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במאבחן.

עיקרון השיקום, כשיעור בר חשיבות בעת גזירת הדין, זכה עם התקיקון לחוק, לממד חוקי, בעיקר בר משקל, המאפשר לבית המשפט, במצבות החוק, לסתות מהעונש ההולם במקרים המתאים.

עלירון השיקום, של מחלוקת מתוך ראיית הטוב שבאדם ועידוד השיבה אל דרך הישר, יסודותיו נטועים עמוק במורשתנו, שנאמר - **"מכסה פשעי לא יצlich, ומודה וועזב ירחם"** (משל כי, יג).

קביעת העונש:

עונשו של הנאשם יגזר במצבו החוקי, תוך הקפדה על הילמה בין העבירה לעונש, ובהתאם לחומרת העבירה ולמידת אשמו של הנאשם. ועוד בוואי לגוזר את עונשו של הנאשם לחייב בחשבון כי הענישה הנוגגת בשיטتنا הינה לעולם ענישה אינדיידואלית ולא מכאנית, שיטת המשקלلت את נסיבותו האישיות של כל אדם ואדם.

יפים לעניין זה דברי כב, הש' דליה דורנר בע"פ **5106/99** אבו-ניג'מה נ' מ"י [פורסם בנבו] (1999):

"ענישת עברינים אינה עניין מכני. לא ראוי להטיל גזר דין לפי תעריפים. בגין שיקול-
הදעת הרחב שמענק לשופטים בשיטتنا, שבה החוק קובע לרוב עונש מרבי, על השופטים
מושל לקבוע את העונש ההולם לנאים האינדיידואליים העומדים בפניהם".

לענין חומרת העבירה, כפי שהוא לעיל, han החוק והן בהם"ש העליון רואים בחומרה רבה עבירה של נהיגה בשכרות, המבטאת סיכון ממשי לציבור. לעניין מידת "אשמו" של הנאשם, נקודת המוצא היא כי אכן זו היא הפעם השלישייה בה מושע הנאשם נהיגה בשכרות, (לפני כן מ- 2015 ומו- 2013).

האזורתי לנאים אשר טعن בפניו לעונש. שמעתי ממנו הבעת צער וחרטה. שמעתי מפיו כי הוא תולח את הסתבכותו מלכתחילה בהתכרכות לאלכוהול. הנאשם טען בפניו כי עבר שינוי אמיתי ובקש כי אפשר לו להמשיך את תהליך

השיקום, הנמצא בעיזומו.

להערכתני, על בסיס התהיליך המתוואר, נוכח מסקנות והמלצת קצינת המבחן בתסוקיר שערכה לעונש, המבוסס גם על דיווח שהתקבל אצל מהגורם הטיפולי הרלוונטי בעמותת אפש"ר, ובהתחשב במשך הזמן הרב שחלף מאז האירוע (מעל 3 שנים), אני נכוון להעיר כי פוטנציאלי השיקום של הנאשם ניכר.

אמת, שליחתו של הנאשם למאסר תיתן לנายน את הגמול לו הוא ראוי בגין מעשיו. אך יחד עם זאת בטוחה הארוּ עולל הדבר לחזור "ולחכות" בחברה, אם הנאשם ייחזר וידדר לשימוש באלכוהול ויבצע עבירות נוספות. מכך החבירה לא רק שלא תצא נשכחת אלא תיפגע. מכאן עולה כי ראוי לתת את הדעת במקרה דנן, לא על הטווח המיידי של עונשת הנאשם, אלא על הטווח הארוּ, על התועלת שתצמץ לחברה מזה שנายน שבעברו שנים של שימוש מופרז באלכוהול, ישוב ויעלה על דרך הישר.

הדבר מתישב אף עם מדיניות שיפוטית עונשית רואה, קרי: ראוי שבית המשפט יעודד עברין שمبיע נוכחות מעשית, חדל מסרו, מיטב דרכיו, וגואל עצמו מהתמכרות הרסנית. ידעו נאים, כי מי שעושה מאמץ וויזא ממוגל העברינות, ופונה אל דרך הישר, זוכה לתמיכהו של בית המשפט.

sicomo של דבר, נוכח המתוואר, התרשםתי כי במקרה זה ראוי לשקל שיקולי שיקום וחזרה לモטב של הנאשם, וכי יש מקום לגוזר את עונשו של הנאשם שבפני ברף התהיליך של בתחום העונשה המקובל.

שמעתי את הצדדים וטיעוניהם לקולא ולהומרא, שקהלתי את האינטראס הציבורי במניעת נהיגתם של נהגים שיכורים, נתתי דעתך לכך שמדובר במקרה של שלישי של נהיגה בשכרות, התרשםתי מעברו התעבורתי והפלילי המכבד של הנאשם כפי שהוצג בפני, ומנגד התחשבתי גם בנסיבות האישיות של הנאשם כפי שהוצעתי מפיו של הנאשם עצמו ומסגנו המלמד, עיינתי אף בפסקה מנחה.

נתתי משקל ניכר כאמור גם לעובדה כי הנאשם נמצא לראשונה בהליך שיקומי כمفорт, יש להערכתני בתהיליך שעבר הנאשם. שתוצאותיו ניכרות בו, כדי להוות עboro הנאשם גורם מרסן וממתן, שימנע חזרה על העבירות.

שיעור נוסף הוא העובדה כי הנאשם נמצא למרות הסתברויות בעבירות תעבורת קודמות ובפלילים, לא ריצה מעולם עונש מאסר בפועל. בטרם אשלח את הנאשם למאסר האחורי סורג ובריח בפעם הראשונה, ראוי לשקל בחלוקת האם קיימם פוטנציאלי שיקומי, האם ניתן להשיג את מטרות העונשה בדרך אחרת. במקרה זה התשובה לשאלת הראונה זו אינה לדעתך חיובית.

לאור כל האמור, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

1. **ניתן צו לריצוי 250 שעות עבודה של"צ**, אותן יבצע הנאשם במסגרת תכנית שיכין שירות המבחן, בהתאם להמלצתו בתסaurus שהוגש לבית המשפט ויחל ב冤iciousה תוך 30 יום מיום.
  2. **פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך 50 חודשים.**
  3. **7 חודשים מאסר מותנה מתיק פ"ל 15-06-198-ווארכים בשנתיים נוספת.**
  4. **6 חודשים פסילה וזאת על תנאי למשך 3 שנים.**
  5. **התחייבות כספית בסך 20,000 ₪ למשך 3 שנים** עליה יחתום הנאשם, שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים או סם, או ינהג בפסילה. ההתחייבות תחתם היום. לא יחתום ייאסר ל- 10 ימים.
  6. **كنيسة בסך 1500 ₪.** הקנס ישולם ב-5 תשלוםmons חדשים שווים ורצופים, התשלום הראשון לא יאוחר מיום 06/06/19.
  7. **ניתן בזה צו פיקוח ע"י קצין מבחן לנאשם למשך 12 חודשים מהיום.**
שירות המבחן יפקח על **ביצוע עבודות של"צ**, ימשיר לפקח על שילוב הנאשם במסגרת עמותת אפש"ר לטיפול בגמילה מלכוהול, וכן רשאי השירות לעורר לנאשם מעת לעת בדיקות שתן/דם אקרואיות לבדיקה הממצאות סמיים, במהלך כל התקופה
- הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 ימים.**

ניתן היום, ז' אייר תשע"ט, 12 Mai 2019, במעמד
הנוכחים.